

6153 31. Marts 1897: Enefte Beh. af Indstill. fra Udov. ang. Lovf. om Indfødsrets Meddelelse. 6154

har endogsaa i en Udtalelse, som er fremkommen i Landstinget, set et Tidsrum af 12 Aar betegnet som en passende Tid. Der er imidlertid i saa Henseende ikke fastslaaet nogen bestemt Regel, og man har jo ogsaa i en hel Række Aar, og for Nesten baade i Fjor og i Aar, flere Eksempler paa, at man er afvegen fra disse Bestemmelser. Hvad angaar den Omstændighed, at den sidste af de her omtalte Personer, Sønsson, ikke har nogen anbefaling fra Kjøbenhavns Magistrat, er det jo ligeledes vel bekendt, at hvorvel det i Reglen er ønskeligt, og man i Reglen forlanger, at Kommunalraadets Anbefaling skal medfølge et Andragende, har man ikke fastholdt det som absolut Regel, men har gjort adskillige Undtagelser derfra. Her i dette Tilfælde foreligger der jo ikke nogen særlig Meddelelse om, hvorfor Kjøbenhavns Magistrat ikke har kunnet anbefale Ansøgeren. For saa vidt Afslaget til den første Ansøger er motiveret ved den sene Alder, hvori han er kommen her ind i Landet, er det ganske vist sjældent, at man medtager Folk, som ere indkomne her i Landet i en ældre Alder, men i Betragtning af, at han har saa gode anbefalinger og har tjent trofast og flittig paa det Sted i over 22 Aar, tror Udvalget ikke, at der bør lægges nogen særlig Hindring i Vejen for at vise denne Mand denne Smøbekommenhed. I Almindelighed tør man vel nok sige, at for Samfundet i det hele taget har dette Spørgsmaal, om en eller nogle saa flere saa Indfødsret, ikke saa overordentlig stor Betydning; derimod har det ikke ringe Betydning for den, som andrager om Indfødsrets Meddelelse, om han faar den eller ikke. I den Henseende gør der sig altsaa en almindelig Humanitetsfølelse gældende, og ligesom man hidtil har vist megen Liberalitet med Hensyn til Indfødsrets Meddelelse, forventer man ogsaa, at man vil blive ved dermed. Det kan som sagt have ikke ringe Betydning for de vedkommende, og naar de bevislig have været flittige og brave Folk, skulde man derfor ikke, med mindre der er ganske særlige Grunde til Stede, afvige fra den Praksis, man nu er slaaet ind paa. Udvalget har derfor ogsaa været enig om for begge disse Andragenders Vedkommende at indstille til den højtærede Ministers Overvejelse, om han muligt maatte finde Anledning til at optage

dem paa næste Aars Indfødsrets Forslag. Vi haabe, at denne Overvejelse maa føre til, at den højtærede Minister ikke i dette Tilfælde maatte finde nogen særlig Betænkelighed ved at imødekomme disse Andragender, og jeg skal saaledes paa Udvalgets Begne bede det høje Ting om at stemme for den Indstilling, som Udvalget her gør om at henvise begge disse Andragender til den højtærede Indenrigsminister.

Ansøger: Angaaende Andragendet under Nr. 1 vilde jeg gerne tillade mig i Tilslutning til den ærede Ordfører at anmode den højtærede Minister om at modtage denne Henviisning med størst mulig Velvilje. Jeg kender ganske vist ikke personlig Ansøgeren, men foruden de særdeles glimrende anbefalinger, der ledsage Andragendet, er der til mig fremkommet flere Henvendelser, der alle gaa ud paa at give vedkommende Ansøger den allerbedste anbefaling. Jeg vil derfor udtale det Haab, at han maa se sit Ønske opfyldt og erholde Indfødsret.

Meyer: Ligesom det ærede Medlem, der nys havde Ordet, anbefalede den ene af de to Andragere, skal jeg tillade mig at anmode den højtærede Indenrigsminister om at vise den samme Velvilje lige over for den anden af disse to Mænd, da jeg har et temmelig nøje Kendskab til ham og ved, at han er en hæderlig, flittig og besindig Mand, som vistnok i enhver Henseende kunde fortjene at saa Indfødsret. Jeg ved, at han har været meget vel anbefalet af den Mester, hos hvem han arbejder, og han er bekendt som en meget dygtig Arbejder. Jeg tror derfor fra dette Synspunkt, jaavel som fra ethvert andet Synspunkt, der kunde blive fremdraget, naar der er Tale om Mandens Kvalifikationer, at turde sige, at han vistnok vil blive en god Medborger i Landet og derfor ogsaa turde gøre Krav paa at saa den Ret, som aabner ham Udgang dertil.

Indenrigsministeren (Hørring): Som den ærede Ordfører har nævnt, ere de Andragender, der her er Spørgsmaal om, allerede tidligere afflaede af Indenrigsministeren, men da jeg erkender, at der for begge Andragender foreligger saadanne Omstændigheder, at der vil kunne være Tale om at